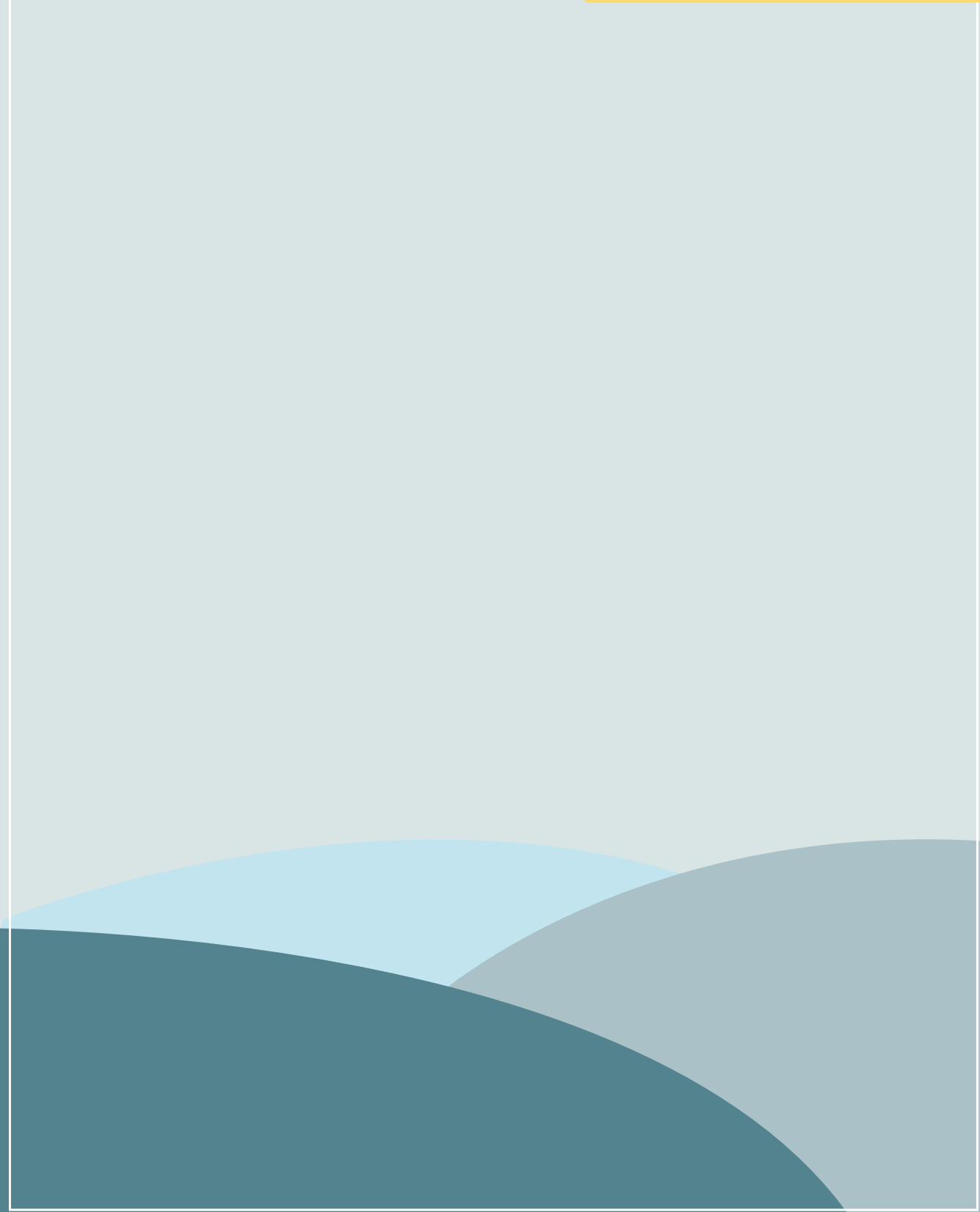

ילדותו

גדי (גד) שמש בן ברכה ויוסף שמש
נולד ביום י"ב ניסן תשכ"ח 10.4.1968 בירושלים

הרביעי מבין שמונה אחים

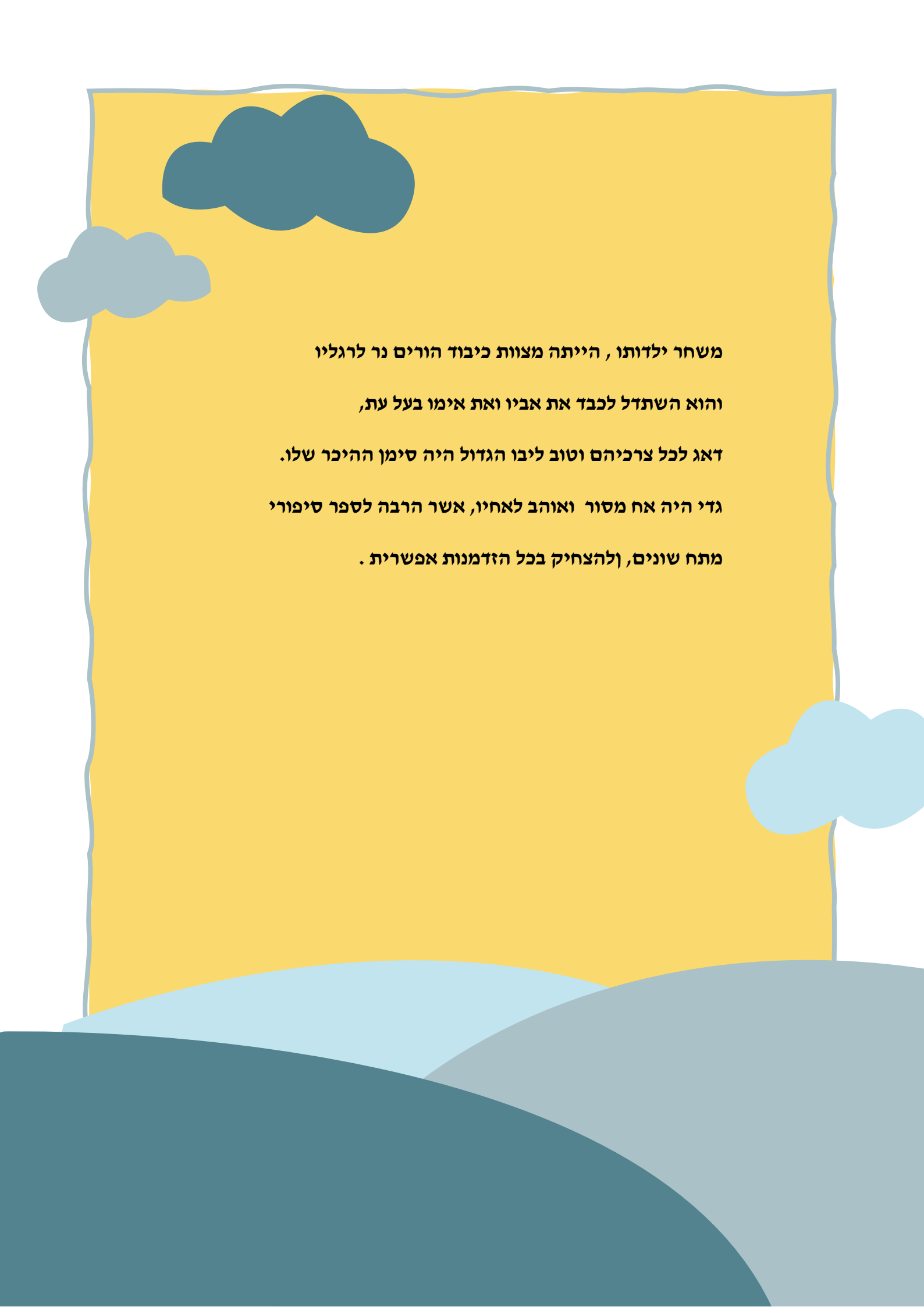
אחיו: יוכבד, אילה, יעקב, יגאל, ענת משה ואילנית.

גדי היה תינוק חייכן בעל שיער שחור וגומות חן שובבות, אשר שבה את כל

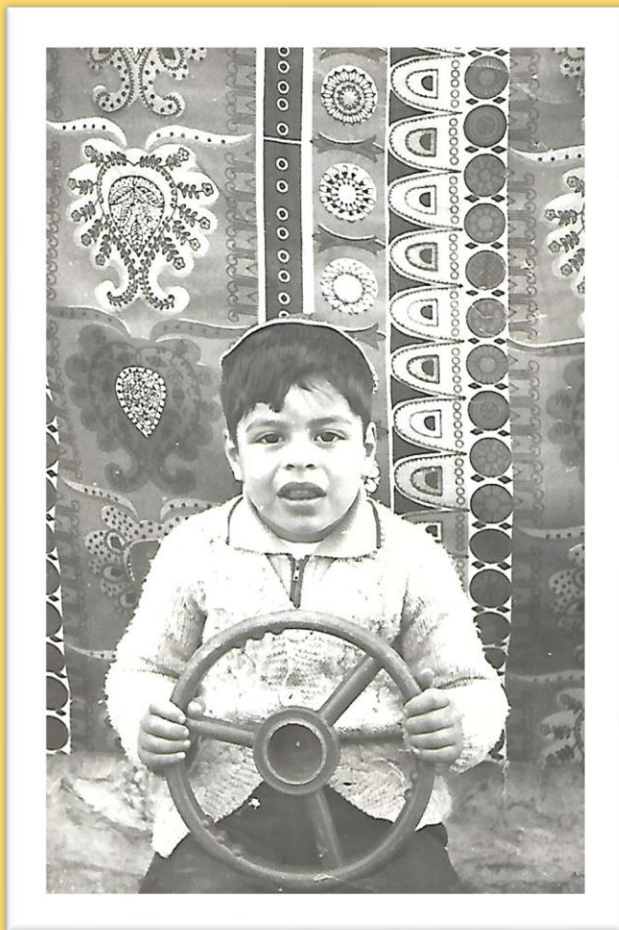
סובביו

גדל בשכונת בית ישראל בירושלים.

משחר ילדותו , הייתה מצוות כיבוד הורים נר לרגליו
והוא השתדל לכבד את אביו ואת אימו בעל עת,
דאג לכל צרכיהם וטוב ליבו הגדול היה סימן ההיכר שלו.
גדי היה אח מסור ואוהב לאחיו, אשר הרבה לספר סיפורי
מתח שונים, ולהצחיק בכל הזדמנות אפשרית .

גדי בגיל שלוש

גדי החל את לימודיו בבית הספר היסודי דתי
"חורב" בשכונת קטמון ,

שם היה זכור כתלמיד שובב שהצליח לשגע את הצוות החינוכי, כל יודעיו
הלכו שבי אחריו בשל סיפורי המצחיקים , הבדיחות שסיפר ומעשי
הקונדס שעשה בבית ובבית הספר .

גדי המשיך את לימודיו בישיבה התיכונית "קריית נוער" בשכונת בית וגן
ירושלים

הוא סיים את לימודיו בהצלחה במגמת דפוס.

גם שם היה גדי מוקף בחברים רבים שאהבו את נוכחותו אשר השרתה
שמחה וקלילות באוויר.

אהבתו לזולת וכיבוד האחר היו חלק בלתי נפרד מאישיותו המיוחדת.

**גדי עם אביו ואחיו
בטיולים משותפים**

גדי מימין למטה, לצד אביו

גדי שני משמאל לצד אחיו ואביו

גדי במרכז, עם אחיו מני ואחותו אילנית

גדי ומשפחתו בשלג הירושלמי

גדי שני משמאל, עם אחיו ואחיותיו בהפלגה

גם כאשר בגר גדי והיה אב לילדים,
המשיך לצחוק ולהצחיק את הסובבים
להיות מרכז העניינים ולהכניס שמחה ואור
לסביבתו.

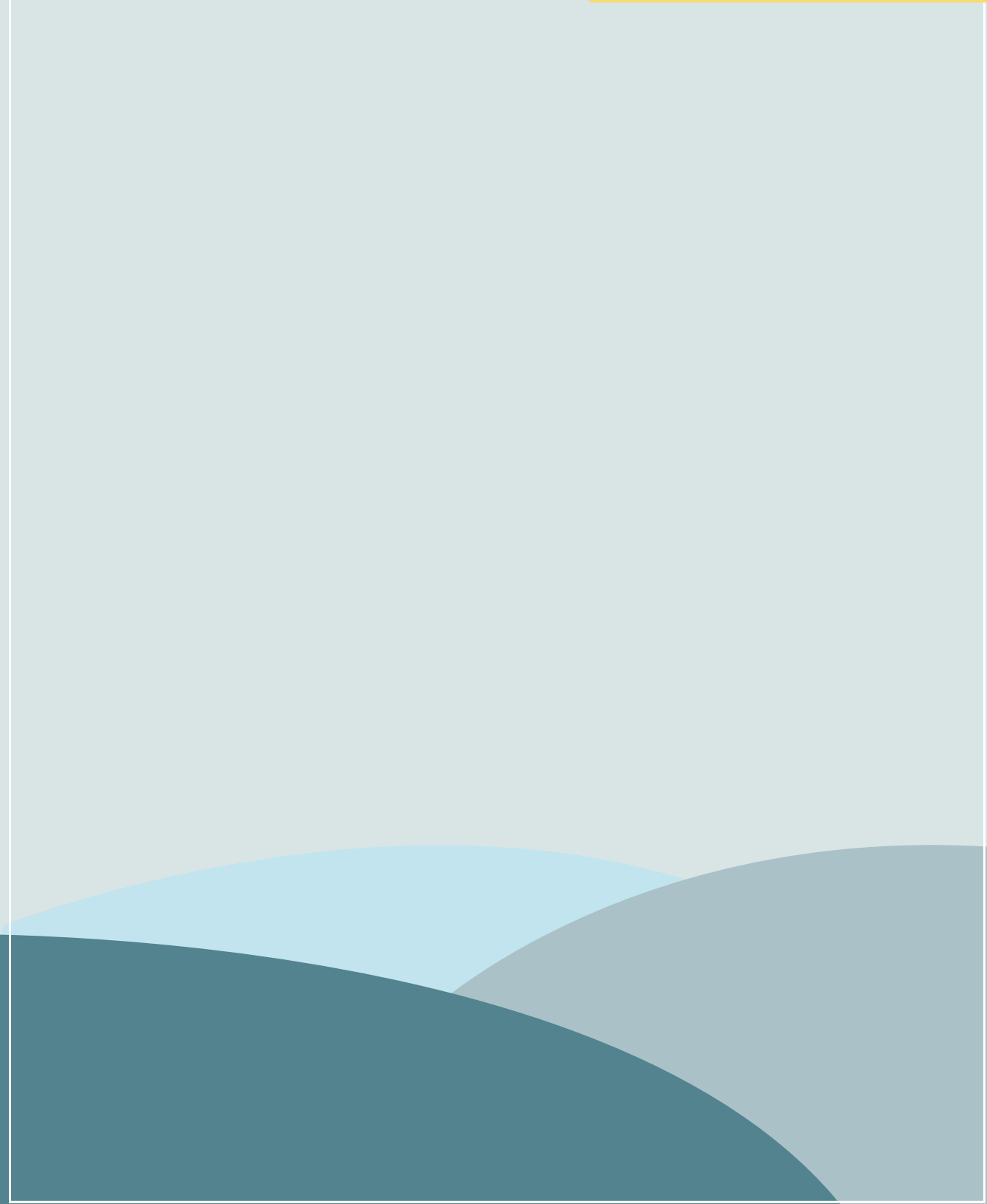

גדי ואחיו בטיול משפחתי

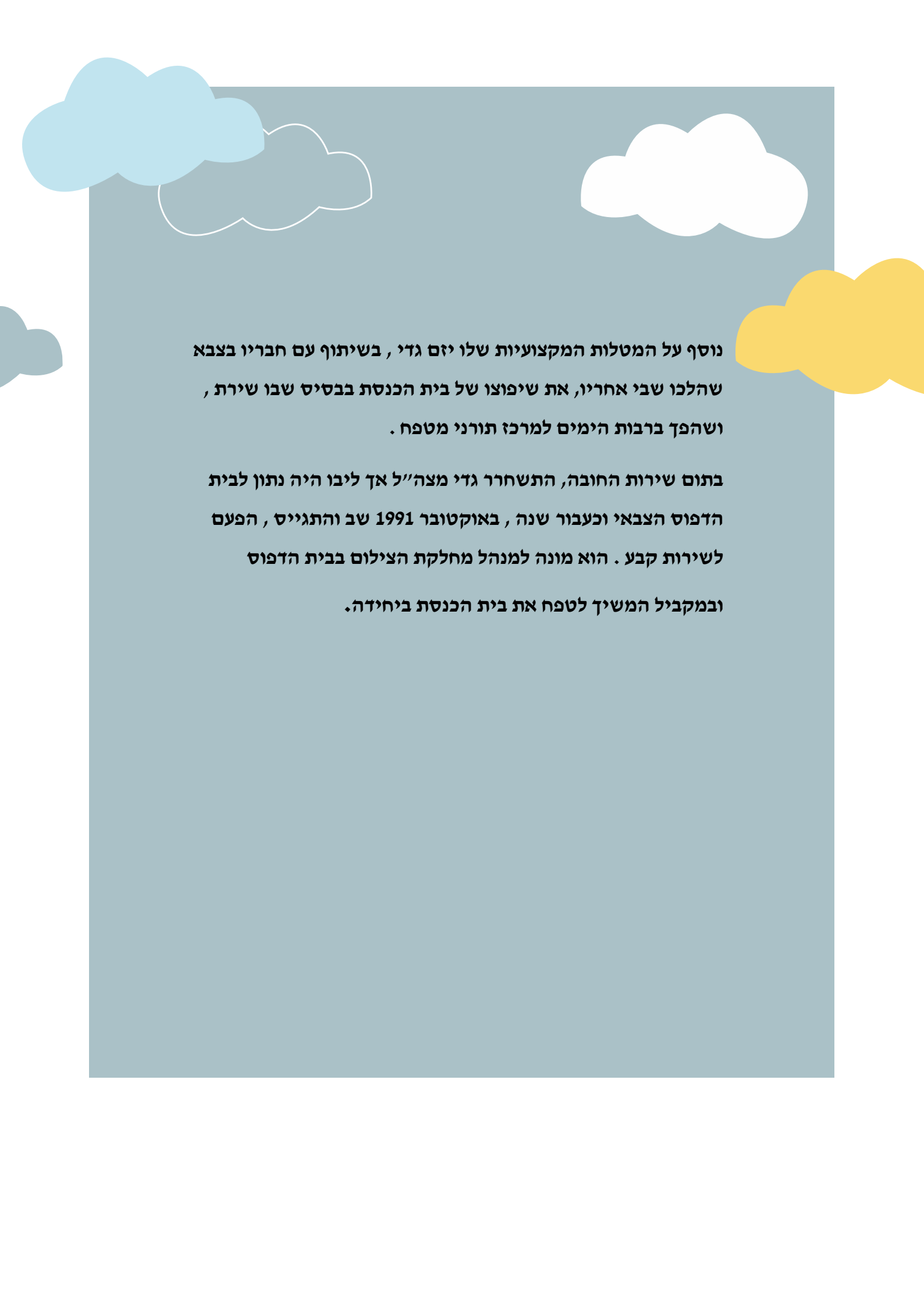
צה"ל

גדי התגייס לצה"ל ביולי 1987

הוא הוצב בבסיס ציוד בתל השומר בבית הדפוס הצבאי , ושירת
כמונטאג'ר – בהתאם למקצוע שלמד בישיבה התיכונית קריית נוער.
בכל עת, ביצע גדי את המוטל עליו במקצועיות ובמסירות , ונבחר
לחייל מצטיין מס' פעמים.

נוסף על המטלות המקצועיות שלו יזם גדי , בשיתוף עם חבריו בצבא שהלכו שבי אחריו, את שיפוצו של בית הכנסת בבסיס שבו שירת , ושהפך ברבות הימים למרכז תורני מטפח .

בתום שירות החובה, התשחרר גדי מצה"ל אך ליבו היה נתון לבית הדפוס הצבאי וכעבור שנה , באוקטובר 1991 שב והתגייס , הפעם לשירות קבע . הוא מונה למנהל מחלקת הצילום בבית הדפוס ובמקביל המשיך לטפח את בית הכנסת ביחידה .

גדי עם חבריו לעבודה

גדי במשרדו בבסיס

הוא היווה דוגמא ומופת לחייליו ,
ובעיני מפקדיו , היה חדור אמונה ודבק במילוי כל
המוטל עליו עד לביצוע המושלם
במהלך שירותו הגיע לדרגת רב-סמל מתקדם

גדי התאפיין באהבת התורה , באהבת הבריות
ובחיוך התמידי שלא סר מעל פניו

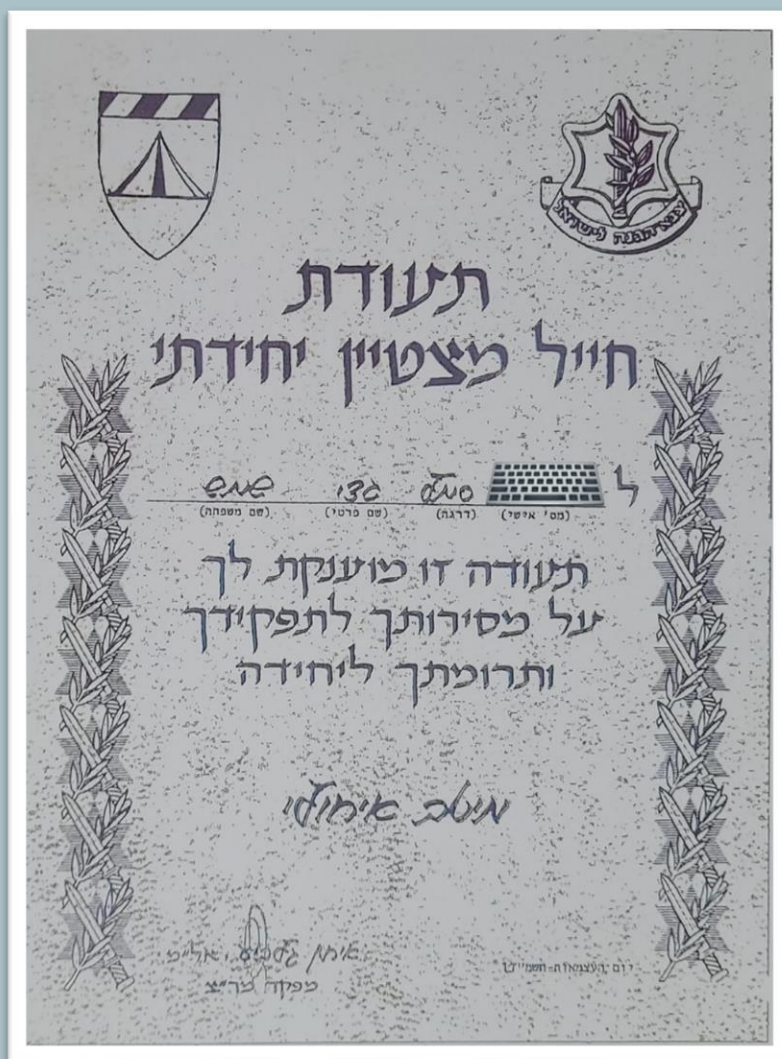
גדי בבית הכנסת הצבאי

**גדי ליד שני המקומות החשובים בהם
אהב להיות בשירותו הצבאי:
בית הכנסת ובית הדפוס**

תעודת ההצטיינות של גדי

ביום העצמאות תשמ"ט

תעודת ההצטיינות של גדי

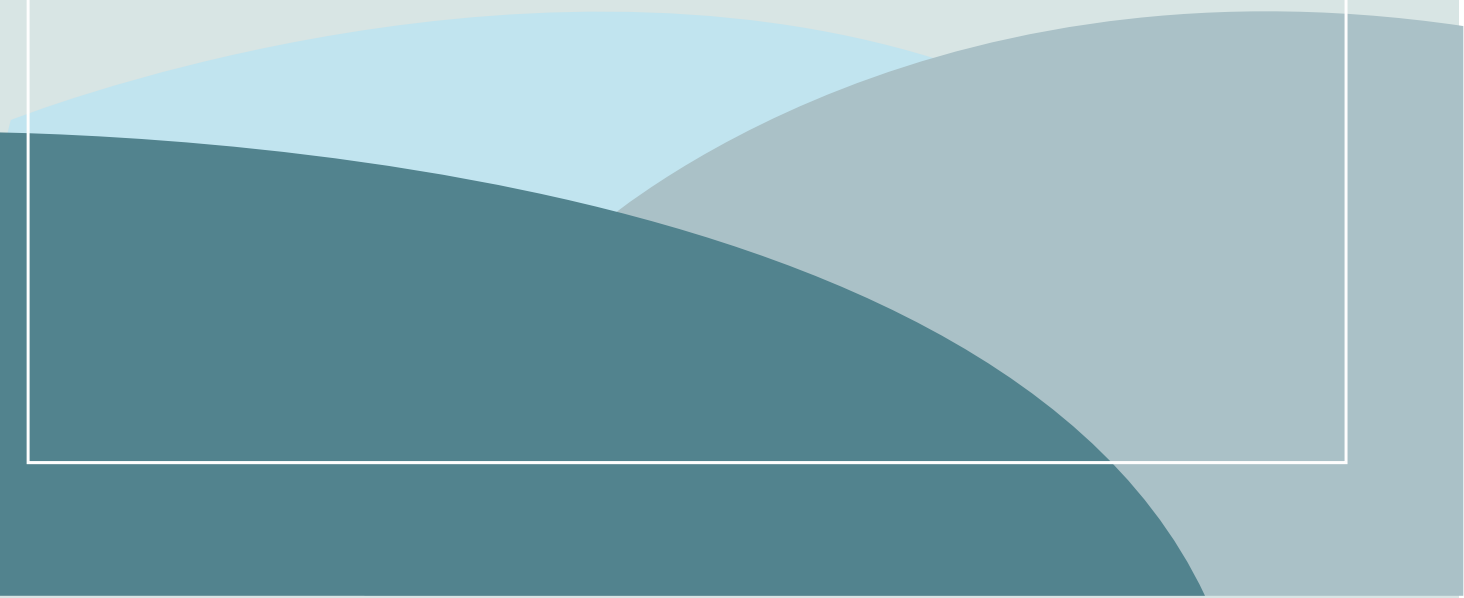
לשנת 1990

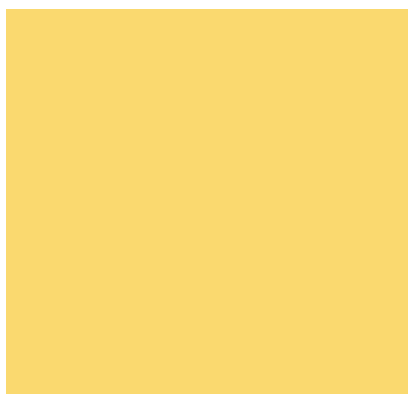

אור השמש

בכל שנות שירותו הצבאי, המשיך גדי לתחזק ולטפח את בית הכנסת שבבסיסו, גם לאחר שסיים את מטלותיו המקצועיות, תרם מזמנו ומכספו כדי לקדם את בניית בית הכנסת. משהושלמה בניית בית הכנסת לאחר פטירתו של גדי נקרא בית הכנסת על שמו של גדי וציפי ז"ל "אור השמש"

בית הכנסת "אור השמש" על שם בני הזוג אשר הפיצו את

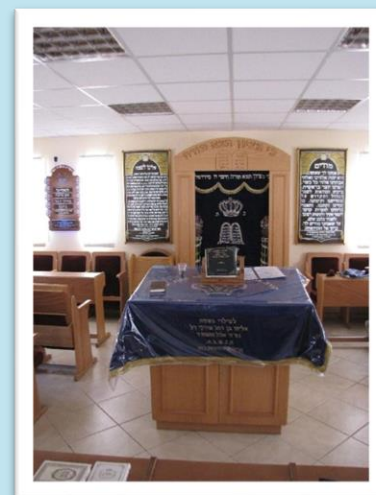
אורם כשמש לעולם .

ברחבת הכניסה אליו מונח סלע כהה ועליו המילים "בליבנו תמיד"

על קירות אולם התפילה נר תמיד ופרוכת שנתרמו לעילוי נשמותיהם

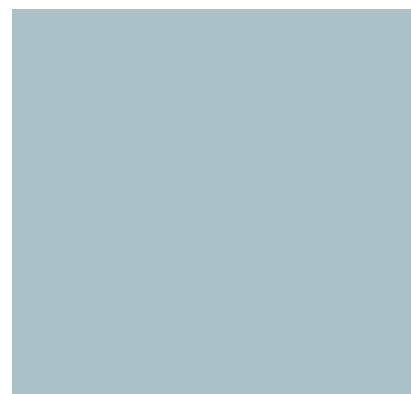

המקום נגיש לכל , דרוש אישור כניסה
לבסיס. בסיס תל השומר במזרח רמת גן,
הגעה מדרך האלוף יעקב דורי בקריית אונו.
ההנצחה בבית הכנסת בבסיס ציוד

שובל בתו של גדי בכניסה
לבית הכנסת לאחר השלמתו

גדי וציפי

בשנת 1993, בהיותו בן 26 הכיר גדי את ציפורה בן חמו

בחורה טובה צנועה וענווה כמותו .

האהבה בין ציפי לגדי פרחו והתעצמה , הזוגיות שלהם היתה יוצאת דופן

ומבוססת על כבוד הדדי.

לאחר כמה חודשי היכרות הזדרזו להינשא , על מנת

לשמח את לב אביו של גדי , אשר היה חולה מאוד ונוטה למות .

ציפי וגדי ביום

אירוסיהם

גדי וציפי ביום חתונתם

גדי נישא לציפי בחירת ליבו

בשנת 1993 בירושלים

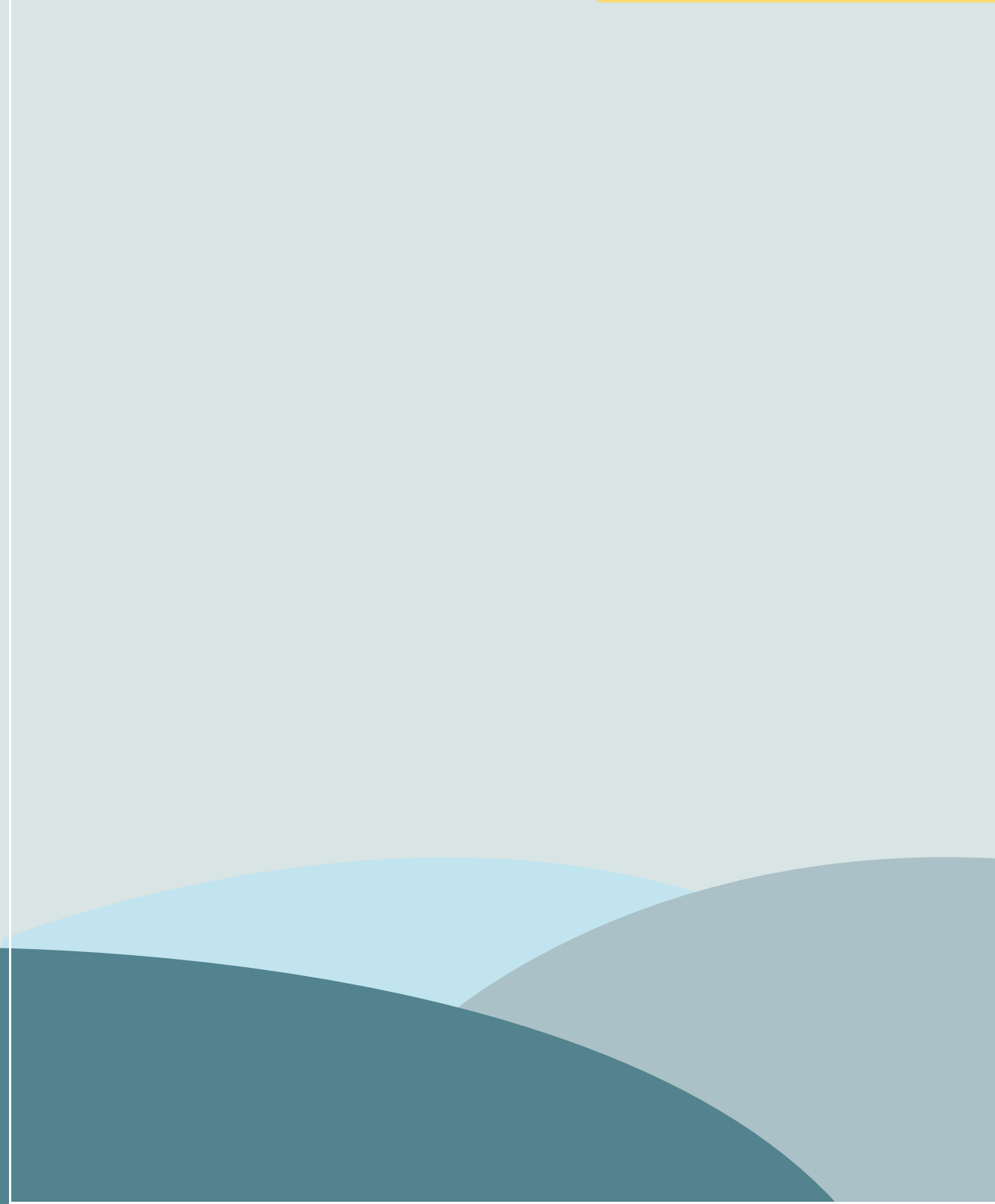

גדי וציפי עם הוריו של גדי

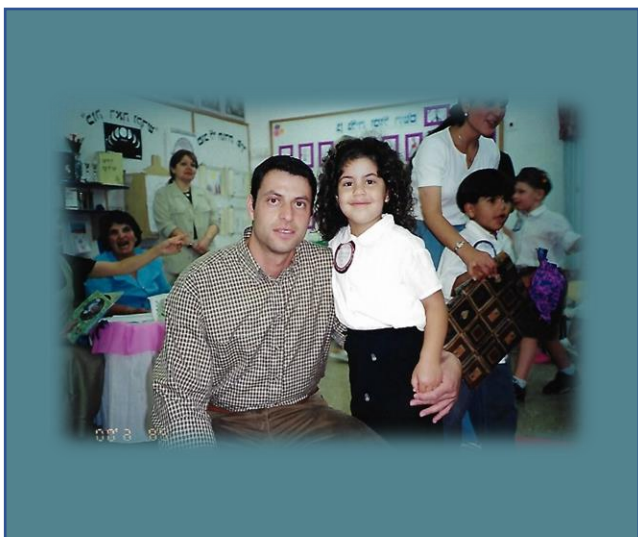

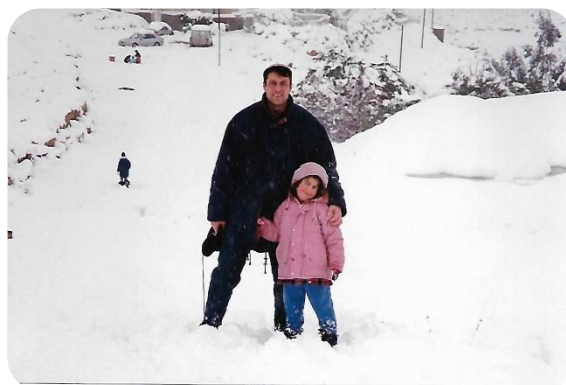
אבא גדי

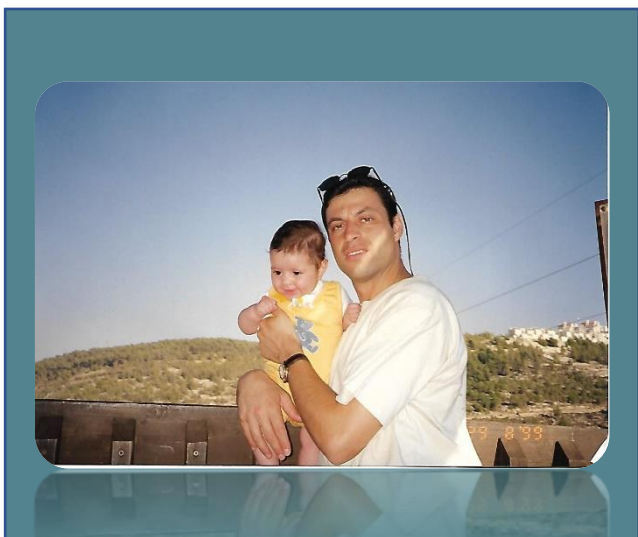
בשנת 1994 נולדה שובל ביתם הבכורה של גדי וציפי
גדי היה אבא אוהב שעטף באהבה רבה את ביתו , הרעיף תשומת
לב רבה בזמנים בהם הגיע לבית מהצבא
ואת שמחת החיים שלו הכניס גם לביתו , הצחיק והתנהג בעליזות
הניף רבות את שובל באוויר לגובה כדי שתחוש את עוצמת גובהו,
ותמיד היה נוכח במסיבות הגן וימי ההולדת
הוא הרבה לקחת אותה בימי שבת לתהילים ולשיעורי אבות ובנים
על מנת להמשיך את מסורת יהדותו.

גדי ושובל בשלג הירושלמי

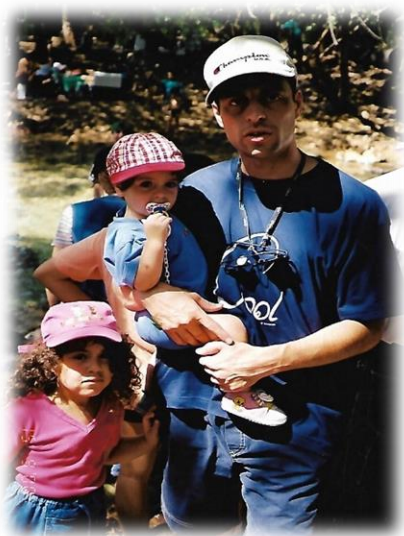
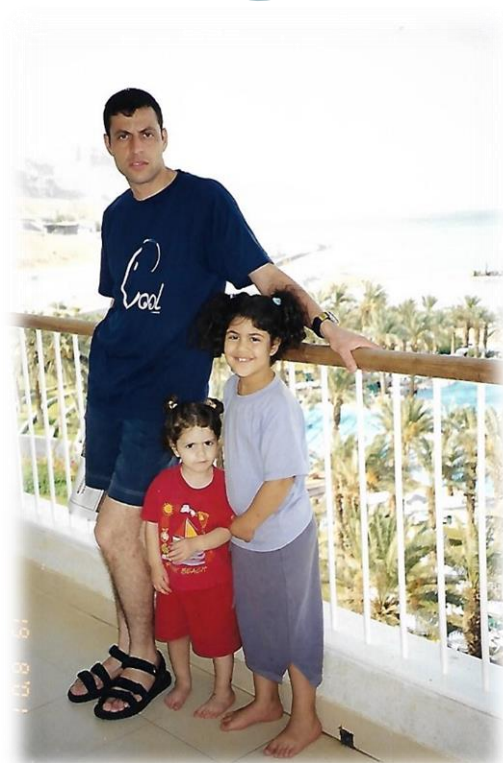
בשנת 1999 נולדה שחר ביתם השנייה של גדי וציפי
גדי המשיך להוסיף את אהבתו ושמחתו לביתו שחר
תמך, עטף בחום ופינק ללא הרף, כאשר חזר משירותו הצבאי
בקבע ובילה עם בנותיו בבית.

גדי ושחר ברגעי אושר

גדי ובנותיו שובל ושחר
ברגעים מאושרים

משפחת שמש

**ציפי וגדי הקימו את ביתם בשכונת פסגת זאב
הם גידלו את בנותיהם במסירות על פי דרך התורה והמצוות ובאהבה
יוצאת דופן .
הם נהגו לטייל המון בארץ ישראל וחלקו חוויות משותפות גם עם בני
המשפחה האחרים - האחים והאחיות של גדי וציפי, והקפידו תמיד
להמשיך לכבד את הוריהם ולהתארח אצלם בשבתות וחגים.**

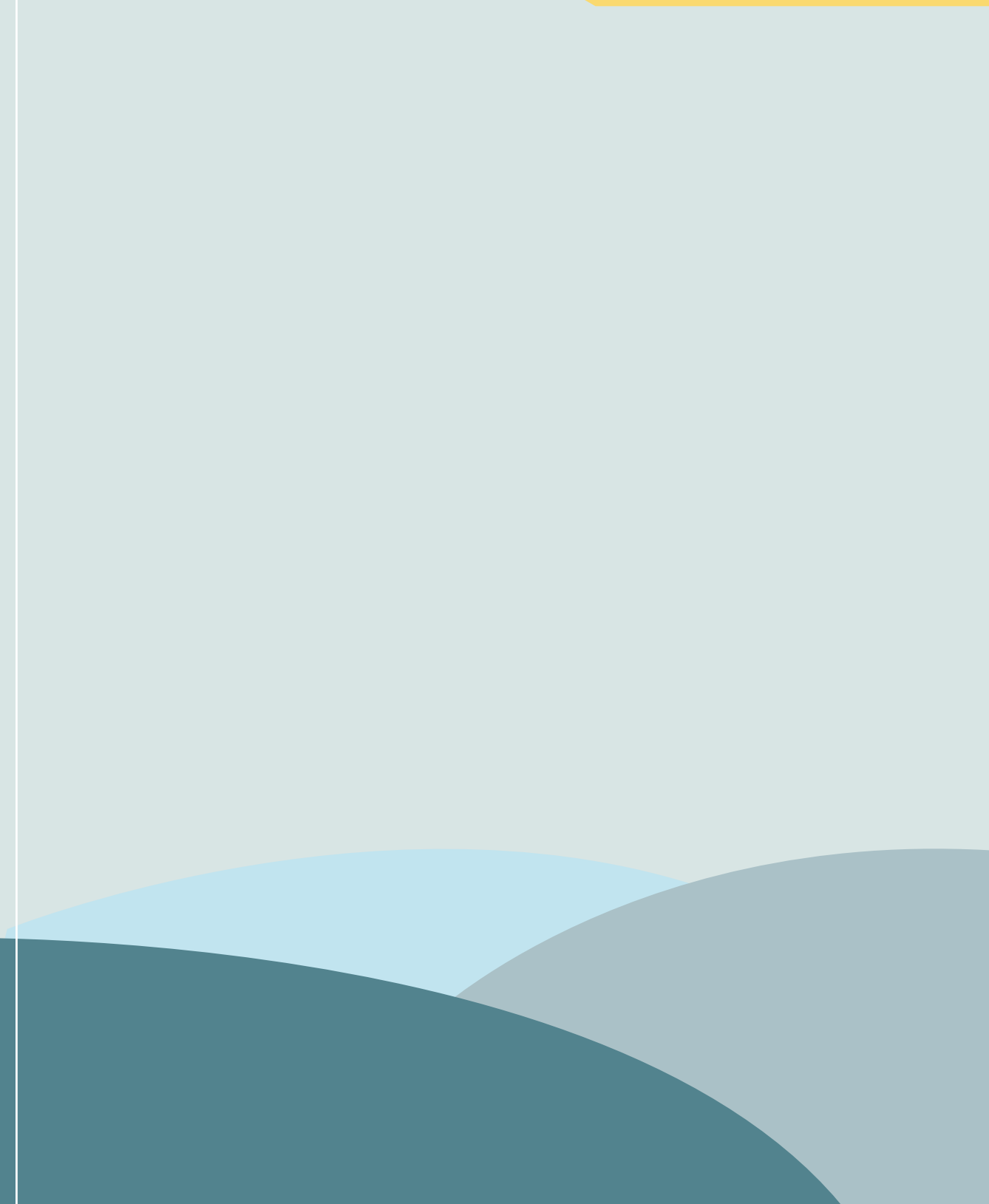
גדי וציפי עם הבנות

בימים של הנאות וטיולים

פרידה

ביום ט' בניסן תשס"ב (21.3.2002) נפל גדי בפיגוע חבלני בירושלים .
גד ורעייתו יצאו מאושרים מבדיקת אולטרסאונד אצל הרופא , שם
נתבשרו כי ציפי נושאת ברחמה תאומות
הם הלכו ברחוב המלך ג'ורג , עת התפוצץ מחבל ארוור וגדע את חייהם .
גדי הובא למנוחות בבית העלמין הר הרצל ונטמן ליד רעייתו , בן שלושים
וארבע היה במותו.

תיעוד האסון מתוך כתבת שער

הנצחה

**אנדרטה לחללי חיל הלוגיסטיקה
תל חדיד**

**חדר זיכרון לבוגרי קריית נוער
שנפלו במערכות ישראל**

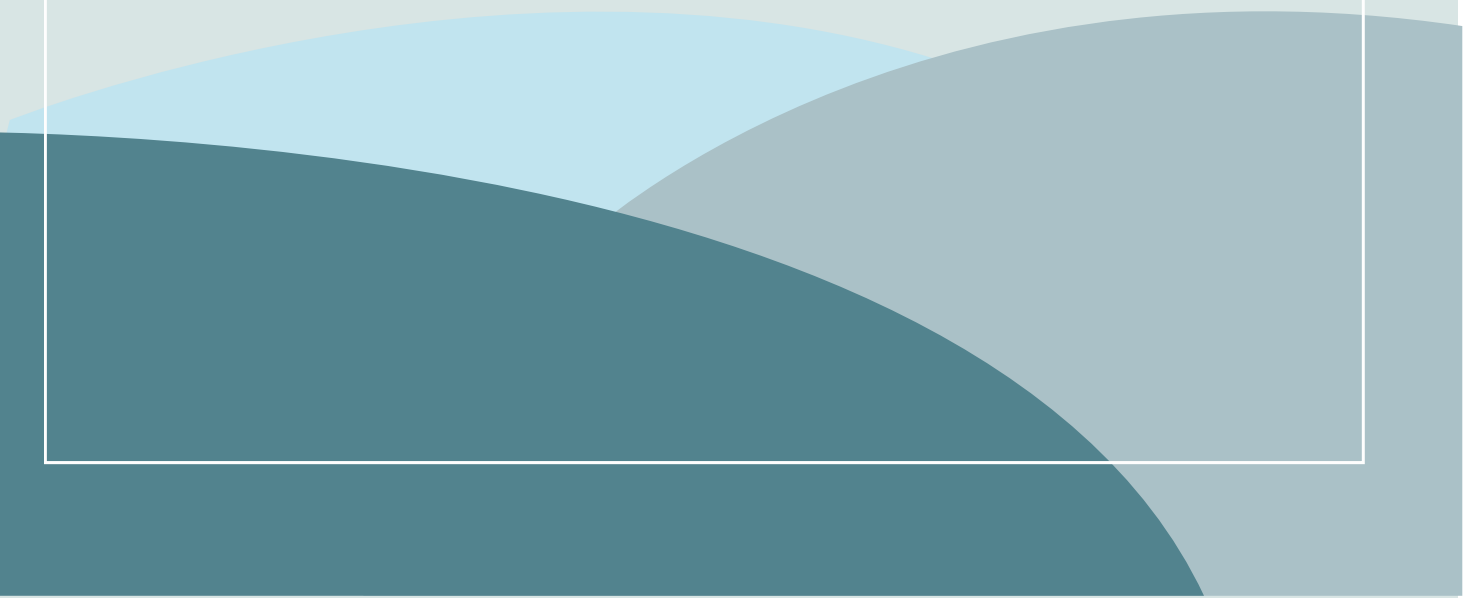

**לוח זיכרון לגד שמש ז"ל
בבסיס תל השומר**

זיכרונות

"אומרים שאנחנו דומות לכם, שובל לאבא ושחר לאמא"

שובל ושחר שמש כותבות להוריהן גד וציפי ז"ל

24.03.22

"בדרך כלל כשמציינים תאריך עגול בדברים שמחים - זה מעיד על התקדמות בחיים, אך כשמציינים תאריך עגול בדברים עצובים - מבינים את כמות השנים עם החוסר הגדול" אמא ואבא, 20 שנה זה פרק חיים שלמים שבו הפכנו מילדות לנשים בוגרות. בשנים שחלפו חווינו המון דברים משמעותיים שבהם לא הייתם נוכחים - סיומות והתחלות חדשות, ציוני דרך מיוחדים. ככל שעוברות השנים מחלחת ההבנה שאנחנו מתקדמות לעבר הגיל שבו הייתם כשנפרדנו מכם. מחשבות אלו מעלות בנו תהיות שונות על המשך חינו, ההבנה שהחיים קצרים ולכן צריך לחיות ולנצל אותם בחוויות טובות, בדברים שגורמים לנו אושר ובהגשמת החלומות שלנו. כשמישהו נפרד מאיתנו תמיד עולות המחשבות על איך הוא היה נראה עכשיו ובמה היה עוסק - הרי 20 שנה זה פרק זמן שבו אנשים משתנים ומתפתחים. ישנן גם מחשבות על כמה דברים אתם לא הספקתם לציין, לחגוג ולחוות - ימי הולדת שלכם, ימי נישואים, טיולים משותפים.

הדבר קרה שהיינו קטנות, אז בעיקר אנחנו מכירות וזוכרות אתכם דרך הסיפורים והתמונות. אך ישנה דרך מיוחדת שמזכירה לנו אתכם מדי יום, שזו הנראות שלנו - אומרים סביבנו שכל אחת דומה ומזכירה את אחד מכם, שובל את אבא ושחר את אימא. אתם בליבנו ואתם מלווים אותנו במחשבות, בערכים, בסיפורים שאנחנו שומעים עליכם, על כמה טוב הספקתם להעניק לעולם במספר שנות חייכם הצעיר. הערכים שהאמתם בהם כמו האבת הזולת, האבת הארץ, נתינה לאחר, צניעות וענווה - נטמעו עמוק בלב האנשים שהיו סביבכם. עד היום הם מדברים וזוכרים אתכם כך - אנשים טובים ופשוטים.

גדלנו לאור הערכים האלו, הסביבה שהקיפה אותנו באהבה העבירה לנו הלאה את הערכים שרציתם שאותם נקבל מכם. בזכות הערכים האלו גדלנו להיות נשים בעלות ערכים של האבת חינו, נתינה, קבלת האחר, הפצת טוב לעולם על ידי חיוך, מעשה טוב, מילה טובה. לקחנו את השכול והכאב שאליו נחשפנו מגיל צעיר והתמקדנו בטוב, באור ומבחינתנו זה הניצחון האמיתי - לבחור בחיים. ומכם הקוראים רצינו לבקש - כולנו יודעים שיש הרבה רוע וכאב בעולם, דברים שגדולים מאיתנו, מלחמות, מחלות, אתגרים קשים אסונות ושכול. אבל כדי שיהיה עולם טוב יותר השינוי צריך להתחיל מאיתנו, מבפנים - לחייך, להיות אדיבים, להגיד מילה טובה, להיות סבלניים. זה המסר שאנו רוצות להעביר לעילוי נשמתם, שאנשים יעשו מעשים קטנים, הכי קטנים שיש, לעולם טוב יותר.

מכתב מהבנות מתוך עיתון במלאות 20 שנים לאסון

מכתב שכתבה אימו של גדי ז"ל , לאחר מותו

בשנה יש ארבע עונות: קיץ, חורף, סתיו ואביב.
את עונת האביב אהבתי במיוחד, יש בה ריח של פרחים ואוויר חמים.
את בני האהוב קיבלתי מתנה לקראת חג זה, אך לצערי לזמן קצר: 34 שנים שהם
בגימטרייה "גד".
אך למה ומדוע הייתי צריכה להחזירך באביב לקראת חג זה? היית חייכן, חמוד
ואהוב על כולם ובעל מידות טובות.
מאז לכתך האביב קודר עבורי "ילדי האהוב גד שלי".
במקום לחגוג את יום הולדתך אנחנו מציינים בעצב לך ולרעייתך "אזכרה" ובחג
האביב, חג הפסח נשארים עצובים בלעדיכם. בליל הסדר דמותך ניצבת מול עיננו.
בקריאת ההגדה כשמגיעים לשיר "בצאת ישראל ממצרים" נזכרים בקולך
ובצחוקך כששרת שיר זה ואנו תוהים אולי זה רק חלום שאינכם איתנו וליבנו
נשבר לרסיסים.
אני מלאת תקווה שאתם נמצאים באור הזוהר בישיבה של מעלה ומכאן אני
שואבת את נחמתי. ה' יקום דמכם.

אמך, ברכה

מכתב שכתבה יוכי, אחות של גדי ז"ל

אני האחות הגדולה של גדי והוא הרביעי מבין הילדים.
אני זוכרת ממנו שהיה ילד חייכן, שמח וילד מתוק מתוק, גם כשהיה בוגר.
כשהיה קטן הוא היה מרתק אותנו עם הסיפורים שהיה ממציא על דמות בשם
'מוסיתא', וכשהיה נמאס לו לספר, הוא היה עוצר את הסיפור ואומר שימשיך
לספר בשבוע הבא ומשאיר את כולם במתח.
הוא היה עושה הרבה מעשי קונדסות.
אהב שלום ואהב את הדת ותמיד חיפש כיצד לחגוג ולשמח אחרים.
קשה לכתוב עליו בלשון עבר וקשה הגעגוע,

יוכי

מכתב שכתב אחיו הקטן של מני לגדי ז"ל

אחי היקר והאהוב גדי הי"ד, גדול ממני ב-8 שנים. תמיד הסתכלתי עליו כאח גדול ששימש עבורי השראה ודוגמא אישית. בילדותנו היינו בחדר יחד והוא היה כל כך גדול שתלינו בו סל ושיחקנו שם כדורסל. גדלנו עם שמחת חיים, לגדי היה חוש הומור גדול מאוד. הוא היה אוהב צחוקים ומעשי קונדס.

גדי התגייס לצבא ושירת בבית הדפוס הצבאי בתל השומר. אני הגעתי לתיכון שבו נלחמתי להיות במגמת דפוס כדי לשרת בצבא באותו מקצוע כמוהו, רציתי שתהיה לי חוויות שירות צבאי כמו שהוא זכה לה. לאחר שהתגייסתי, בסיום הטירונות קיבלתי שיבוץ לשרת בבית דפוס ביחידה אחרת מגדי, פניתי אליו וביקשתי ממנו לשרת בבסיס תל השומר יחד אתו והוא ענה לי: "לא כדאי שנשרת יחד, תמיד יגידו וידברו על כך שאנחנו אחים, לך ותהיה בזכות עצמך ואם לא יהיה לך טוב נראה איך לעזור לך". משפט זה מלווה אותי עד היום והוא נתן לי מוטיבציה להיות בזכות עצמי ולחתום קבע כמוהו.

ביום הפיגוע, נסענו יחד לתחנה המרכזית שהייתה בדיוק בסיום הבניה שלה ואמרתי לו: "ראית איזה יופי של בנק וכספומט יש בתחנה?" הוא ענה לי: "על מה אתה מדבר ראית איזה בית כנסת יפה הם בנו בתחנה? אתמול התפללתי שם ערבית וזה אחלה בית כנסת אם אתה מפספס תפילה אתה יכול להתפלל שם". דרך מעשים אלו אני יודע שהיה להם חשוב להקים בית ולחיות בדרך התורה והמצוות. יהי זכרם ברוך, מתגעגע ואוהב המון, מני.

מכתב שכתבה מירב אחייניתו של גדי ז"ל

מצד אחד, היית הדוד הכי מצחיק תמיד מצאת מעשה קונדס או הלצה כלשהי שגרמה לכולנו לצחוק גדול. ומצד שני, היית גם הדוד הרציני שהטיף לי מוסר כשהיה צריך. בשולחן ליל הסדר שרת את השירים מכל הלב וגם שם מצאת על מה לצחוק. כשנגיע בהגדה לשיר "בצאת ישראל ממצרים" אזכר בצחוקך ובמבט השמח שהיה לך כששרת. רק אחרי מותך שמעתי סיפורים על טוב ליבך, על האדם שהיית ועל גמילות החסדים שעשית. מתגעגעת, יהיה זכרך ברוך לעד.

מירב, האחיינית הגדולה.

דברי סיום

כשנכנסתי לפרויקט הכנת האלבום

לא ידעתי כלום על גדי,

עם הזמן זכיתי להכיר אותו ואת מה שהוא עבר

הבנתי עד כמה היה אדם חשוב לאנשים סביבו

ולבנות שהשאיר מאחורה

יהי זכרו ברוך

אברהם

מאוד נהניתי במהלך הפרויקט

והוא היה מאוד חשוב עבורי

אני חושב שהוא תורם המו למשפחות

השכולות, וגם לתלמידים

זו חוויה מעצימה שכולם צריכים לחוות. מור

מיד עם תחילת

הפרויקט

הבנתי עד כמה

העבודה

הזו חשובה,

חשוב לזכור את אלו

שלא איתנו עוד

כמו גדי ז"ל

נועם

דברי סיום

גדי היקר,

זכיתי לקחת חלק באלבום חייך

ולהכיר את האישיות הנדירה והמיוחדת שלך

מלח הארץ

את המפקד המיוחד והנערץ, את האבא המדהים שהיית

את מסירות הנפש הגדולה שלך לכל אדם באשר הוא,

ולתורת ישראל.

למדתי עד כמה עלינו להוקיר כל יום בחיינו

וכמה חשובה היא אהבת האחר.

אשרי עולמנו שזכה בנשמה גבוהה כשלך

יהי רצון שנזכה לביאת משיח בקרוב

הודיה לוי

גדי, חבר אתה חסר/מיקי קייקוב

שלום חבר קשה לי לדבר, כל יום שעובר קשה יותר.

גד שמש כשמו אכן היה, מאיר כשמש, בחיי היום יום, וכשמש הטובה היה מאיר את הדרך הנכונה והישרה.

מפקד מפיץ ומקרין חום ואהבה כשמש
ואבא שאוגד סביבו את משפחתו הנאמנה
וחבריו הרבים ובתוכם חבריו לעבודה.

היה מטיף לאהבת התורה ומצוותיה,
היה עוזר לזולת מתוך דאגה אמיתית וכנה.

כחבר לעבודה ברצוני להעיד כי גדי היה הן מפקד יקר,
אח וחבר לעבודה, שניתן היה לסמוך עליו בעת צרה.

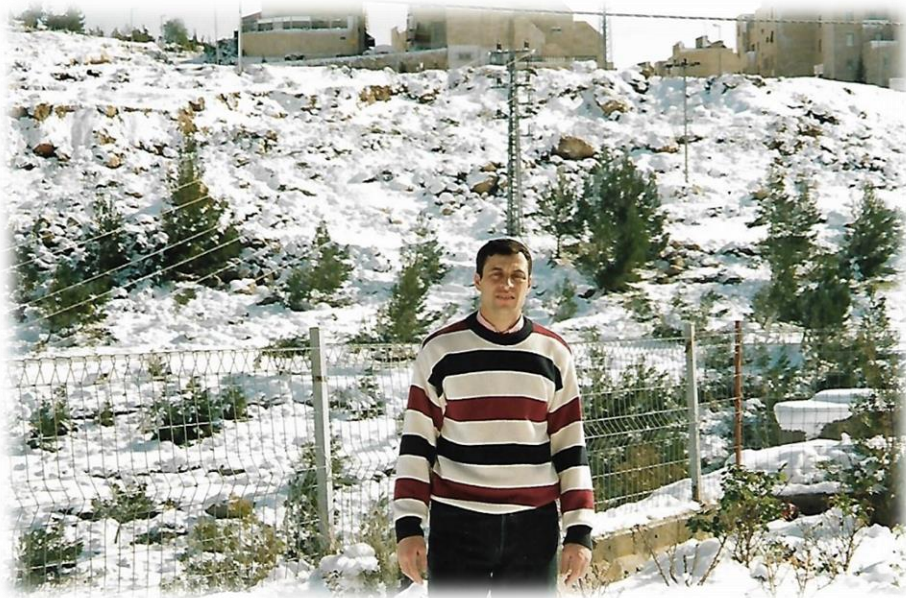
אבא ובעל נהדר, שאהב את משפחתו ואת בנותיו שיחיו,
יהודי שומר מצוות, שחי בעיר ירושלים עיר הקודש,
ואכן נהרג על קדוש ה' ועל כי בחר לחיות כיהודי בעיר ירושלים.

גדי נגזל ונקטף מאתנו ע"י בני עוולה בצורה מאוד אכזרית ופתאומית,
אך אני בטוח כי לעולם לא יישכח מלבנו ויזכר
ותישמר לו תמיד פינה חמה בלבנו וכן לאשתו ציפי ז"ל.

אני בטוח כי אכן נשכיל ונדע להנציח את שמו של גדי שמש ז"ל.

שיר מתוך ספר הנצחה שערך צה"ל לגדי ומיפי שמש לאחר מותם

יהי זכרך ברוד